



CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
Autoritate de stat autonomă

Operator de date cu caracter personal nr. 11375

HOTĂRÂREA nr. 346
din 07.06.2017

Dosar nr.: 631/2016

Petiția nr.: 5678/27.09.2016

Petent: ..

Reclamat: Penitenciarul ...

Obiect: Atitudinea discriminatorie a angajaților Penitenciarului ..., a judecătoriei/judecătoriilor și a judecătorului delegat.

I. Numele, domiciliul și sediul părților

I. 1. Numele și domiciliul procedural ales al petentului

1.1.1. ..., deținut și cu domiciliul procesual indicat la Penitenciarul ...

I. 2. Numele și adresa reclamatului:

1.2.1. Penitenciarul ..., cu sediul în Municipiul ...,...

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

2.1. Atitudinea discriminatorie a angajaților Penitenciarului ..., a conducerii penitenciarului, a judecătoriei și a judecătorilor, a judecătorului delegat.

III. Citarea părților

3.1. În temeiul art.20 alin.4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării (în continuare C.N.C.D.) a îndeplinit procedura legală de citare.

3.2. Prin adresa nr.5678/20.10.2016 Colegiul director a adus la cunoștința petentului prevederile Legii nr.254/2013, actualizată, privind executarea pedepselor și a măsurilor privative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, precum și prevederile art.28 și art.29 din Ordinul nr.144/11.04.2008, privind aprobarea Procedurii interne de soluționare a petițiilor și sesizărilor la C.N.C.D., și a invocat din oficiu excepția de vădită incompetență a C.N.C.D., fiindu-i acordat un termen de 15 zile pentru depunerea punctului de vedere cu privire la excepția invocată.

3.3. Procedura legal îndeplinită.

IV. Susținerile părților

4.1. Susținerile petentului

4.1.1. Prin petiția înregistrată la C.N.C.D. sub nr.5678/27.09.2016 Comisia pentru Drepturile omului, culte și problemele minorităților trimite Consiliului spre verificare aspectele sesizate în petiția formulată de petent.

4.1.2. Petentul învederează că în urma sentinței penale a fost condamnat la 4,6 ani de detenție, pentru infracțiunea de tentativă de omor.

4.1.3. Petentul arată că are multe afecțiuni medicale (nu beneficiază de ochelari, imposibilitatea de a se servi "normal" de mâini, „bolnav cu coloana, inima și capul”), iar spitalizările au fost superficiale.

4.1.4. Petentul arată că există complicitate evidentă între conducerea penitenciarului și judecătoria, între judecătorul delegat și judecătorii de la judecătoriile în cauză privind soluțiile dispuse în dosare și mușamalizarea problemelor din penitenciare.

4.1.5. Petentul solicită o anchetă la nivelul penitenciarului privind înscrisurile medicale din dosarul său și trimiterea pentru investigare medicală la I.M.L. București, deoarece se săvârșesc falsuri în acte medicale.

4.1.6. Petentul menționează că nu solicită o anchetă penală, ci dorește un proces civil deoarece demersurile penale solicitate în ultimii 2 ani au fost respinse ca nefondate.

4.1.7. Petentul mai arată că în camera din detenție sunt 15 paturi suprapuse câte trei, pe o suprafață de 6/4 m2 și că distanța de la tavan până la patul în care doarme este de 80 cm.

4.2. Susținerile reclamatei -

V. Motivele de fapt și de drept

5.1. În **fapt**, Colegiul director urmează a analiza plângerea, astfel cum este formulată, respectiv atitudinea discriminatorie a angajaților Penitenciarului ... și rele tratamente aplicate

petentului în penitenciar, precum și activitatea judecătorului delegat/judecătorilor ce au dispus soluții în dosarele în care a avut calitatea de parte.

5.2. **În drept**, art. 28 din Procedura internă de soluționare a petițiilor și sesizărilor, publicată în Monitorul Oficial nr. 348 din 6 mai 2008 prevede că “membrii Colegiului director, din oficiu, pot ridica excepția de necompetență, când în mod vădit constată că petiția formulată nu este de competența Consiliului, potrivit prevederilor O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată”.

5.3. Luând act de plângere, astfel cum este formulată precum și de susținerile petentului, Colegiul director a analizat excepția necompetenței materiale a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării invocată din oficiu și urmează să o respingă.

5.4. Potrivit prevederilor Legii nr.253 din 19 iulie 2013 privind executarea pedepselor, a măsurilor educative și a altor măsuri neprivative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, respectiv a art. 10 *“În timpul executării pedepselor, măsurilor educative și a celorlalte măsuri prevăzute la art. 1 dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, neprivative de libertate, este interzisă orice formă de discriminare pe temei de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, gen, orientare sexuală, opinie ori apartenență politică, avere, origine socială, vârstă, dizabilitate, boală cronică necontagioasă sau infecție HIV/SIDA ori pentru alte împrejurări de același fel”*. Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării, ca autoritate de stat, autonomă, nu se poate pronunța sine qua non asupra aspectelor ce privesc persoanele condamnate la pedepse privative de libertate, acestea pot trimite plângeri către judecătorul de supraveghere a privării de libertate.

5.5. Ca atare, fondul problemei în prezenta speță este corelativ faptului că prezumțiile ce se nasc în cauză nu se circumstanțiază în legătură cu un eventual criteriu interzis de art. 2 alin.1 din O.G. nr. 137/2000 republicată, cât în legătură cu un aspect de legalitate și răspundere, ceea ce plasează cazul în afara incidenței discriminării, așa cum e reglementată de art.2 alin.1 din O.G. nr.137/2000 republicată. Or, în exercitarea competențelor sale determinate de O.G. nr 137/2000, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării nu se poate pronunța asupra unor aspecte ce țin de demersurile întreprinse în instanță sau strict reglementate de lege de competența anumitor instituții, în speță răspunderea magistraților, din care poate decurge un eventual tratament diferit. Pentru a reține incidența unui atare scop sau efect, în prezenta speță, Colegiul ar trebui să se substituie Consiliului Superior al Magistraturii.

5.6. Prin Decizia nr.322/2001, publicată în Monitorul Oficial nr.66/2002, Curtea Constituțională a reținut că: „În deplină concordanță cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, art.6 pct.1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale (ratificată prin Legea nr.30 din 18 mai 1994) și alte tratate internaționale la care România este parte, Constituția României consacră în cap.VI, intitulat “Autoritatea judecătorească”, principiile organizării și înfăptuirii justiției în țara noastră. În conformitate cu aceste principii, în România justiția se înfăptuiește prin Curtea Supremă de Justiție și prin celelalte instanțe judecătorești stabilite de lege [art.125 alin.(1)], compuse din *judecători independenți care se supun numai legii* [art.123 alin.(2)]. ...În scopul garantării independenței... prin Constituție a fost instituit, ca o a treia componentă a autorității judecătorești, Consiliul Superior al Magistraturii, compus în exclusivitate din magistrați ..., care are ca principală funcție asigurarea inamovibilității, a independenței și a imparțialității judecătorilor ... prin puterea de decizie în ceea ce privește promovarea în funcție și transferarea judecătorilor, precum și prin rolul de consiliu de disciplină al judecătorilor. ...”

5.7. Astfel cum a reținut și Înalta Curte de Casație și Justiție, conform prevederilor art. 124 pct. 3 din Constituția României, coroborat cu prevederile art. 2 alin. (3) și art. 4 din Legea nr. 303/2004 privind Statutul judecătorilor și procurorilor și cu art. 3 din Codul deontologic al judecătorilor și procurorilor, judecătorii sunt independenți, se supun numai legii, sunt imparțiali și sunt obligați ca, prin întreaga lor activitate, să asigure supremația legii, să respecte drepturile și libertățile persoanelor, precum și egalitatea lor în fața legii și să asigure un tratament juridic nediscriminatoriu tuturor participanților la procedurile judiciare, indiferent de calitatea acestora (A se vedea Decizia penală nr. 189/2009 sau Decizia penală nr. 283/2009).

5.8. În condițiile art.97 din Legea nr.303/2004 republicată orice persoană poate sesiza Consiliul Superior al Magistraturii în legătură cu activitatea sau conduita necorespunzătoare a judecătorilor, încălcarea obligațiilor profesionale în raporturile cu justițiabilii ori săvârșirea de către aceștia a unor abateri disciplinare. Astfel, C.S.M. îndeplinește rolul de instanță de judecată în domeniul răspunderii disciplinare a judecătorilor pentru faptele prevăzute în statut. (art. 44 din legea nr. 317/2004).

Față de cele de mai sus, în temeiul art.20 alin.(2) din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, cu **unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Respinge excepția de necompetență materială a C.N.C.D.;
2. Aspectele sesizate nu intră sub incidența O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată,
- 3.O copie a prezentei hotărâri se va comunica petentului și *spre informare* Parlamentului României – Camera Deputaților, Comisiei pentru drepturile omului, culte si problemele minorităților naționale și Consiliului Superior al Magistraturii.

VI. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit **O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor faptelor de discriminare, republicată și Legii nr.554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului Director prezenți la ședință:

BERTZI THEODORA – Membru

DINCĂ ILIE – Membru

GHEORGHIU LUMINIȚA – Membru

HALLER ISTVÁN – Membru

JURA CRISTIAN – Membru

LAZĂR MARIA – Membru

Data redactării 08.06.2017

Tehnoredactată și motivată: D.I.

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit OG nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii nr.554/2004 a contenciosului administrativ, constituie de drept titlu executoriu.